

ÎNCETEAZĂ SĂ MAI FII LENEȘ

CUM SĂ TRĂIEȘTI CU SCOP

TAYLOR HARTLEY

Încetează să mai fii leneș

TAYLOR HARTLEY

ÎNCETEAZĂ SĂ
MAI FII LENEȘ
CUM SĂ TRĂIEȘTI CU SCOP

MAGNA GRATIA

Dascălu, 2026

ÎNCETEAZĂ SĂ MAI FII LENEȘ.
CUM SĂ TRĂIEȘTI CU SCOP
Taylor Hartley

Copyright © 2026 Editura MAGNA GRATIA. Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă în orice formă și prin orice mijloace – electronice, mecanice, prin fotocopiere, microfilmare, înregistrare sau alt fel – cu excepția unor citate scurte în recenzii, fără permisiunea prealabilă a deținătorului drepturilor de autor.

Publicat în original sub titlul *How to Stop Being Lazy: Live with Purpose*, de Taylor Hartley, The Mentoring Project, 2026. Tradus și publicat cu permisiunea The Mentoring Project – <https://thementoringproject.com/>.

Traducerea: Ninel Lazăr. Corectura: Monica Lazăr. Tehnoredactare și DTP: MG Studio.

Dacă nu este precizat altfel în text, citatele biblice sunt preluate din Biblia Cornilescu, ediția revizuită. Drepturi de autor British and Foreign Bible Society (BFBS) și Societatea Biblică Interconfesională din România (SBIR) 1924, 2016. Folosit cu permisiune. Referințele biblice notate cu NTR sunt preluate din Biblia, Noua Traducere Românească (NTR). Copyright 2007, 2010, 2016 de Biblica Inc. Toate drepturile sunt rezervate. Folosit cu permisiune.

ISBN: 978-630-351-299-0 (pdf); 978-630-351-300-3 (epub).

Editura MAGNA GRATIA nu susține în mod necesar toate punctele de vedere ale autorilor pe care îi publică.

„*Să nu furi*” (Exod 20:15).

Respectă drepturile de autor și efortul depus pentru publicarea acestei cărți! Cerințele MAGNA GRATIA privind drepturile de autor pot fi consultate la adresa de internet www.magnagratia.org/copyright.html.

Editura MAGNA GRATIA

Str. Liliacului nr.26,

Dascălu-Ilfov 077075

Email: contact@magnagratia.org

Internet: www.magnagratia.org

Cuprins

Introducere	7
Partea întâi. Planul lui Dumnezeu pentru munca noastră	11
Partea a doua. Ce este lenea și de ce există?	25
Partea a treia. De ce și cum trebuie să fim disciplinați	35
Partea a patra. Cum să-ți planifici munca	51
Încheiere	69
Despre MAGNA GRATIA	

INTRODUCERE

În fiecare dimineată, pe la ora 4:30, la est de Millersburg, Ohio, bunicul meu se trezește pentru a petrece timp cu Domnul și apoi merge la muncă. Și are peste 80 de ani. Poate că te gândești în felul acesta: „Extraordinar, tipul ăsta ar fi trebuit să se planifice mai bine pentru pensionare”. Dar iată care este esența: nu banii sunt motivația lui. El muncește pentru că asta este el – el este ceea ce face. Bunicul meu nu are niciun interes să fie leneș. Evident, el nu vrea să bată niciun apropo, nici nu primește la început de ianuarie un formular anual de plată a impozitelor de la vreun angajator, dar nu îl vei găsi niciodată lenevind la locul de muncă. După ce încheie timpul petrecut în Cuvântul lui Dumnezeu și în rugăciune, el se urcă în mașina lui, un Chevy Traverse, și pornește spre Bob Evans, în orașul de la nord de al nostru, pentru a începe întâlniri

cu bărbați din unul dintre cele două grupuri – instalatori și păstori (și câteodată un inginer feroviar).

În urmă cu 60 de ani, bunicul meu s-a apucat de meseria de instalator, mai întâi ca ucenic și apoi, în cele din urmă, ca maistru instalator. Astăzi, el predă cursuri de instalații sanitare prin intermediul agenției sale de formare profesională pentru instalatorii din Ohio care au nevoie de multe ore pe an de educație extinsă. Cam în aceeași perioadă, el a primit chemarea la slujire creștină, așa că și-a luat familia și s-a mutat în Lynchburg, Virginia, unde a urmat cursuri de teologie. De atunci încolo, el păstorește biserici și predică cu toată credincioșia. Astăzi, el slujește ca păstor interimar al Ridgewood Baptist Church din Wadsworth, Ohio.

De ce îți spun toate astea? Pentru că, trebuie să recunosc, sunt mândru de bunicul

meu. Mai mult, eu îmi doresc să fiu ca el. Eu mi-am petrecut toată viața urmărindu-l și sperând să fiu muncitor ca el, fără să trebuiască să mă întreb, „Dar de ce sunt atât de leneș?” Astfel, îl poți vedea pe bunicul ca pe mentorul meu. Și ce mentor bun am avut!

Așa că, atunci când am avut ocazia să scriu acest ghid despre cum să nu mai fii leneș și să muncești cu sârguință, m-am pus imediat la lucru. Desigur, eu nu sunt un produs finit, pentru că sunt multe aspecte în care am de crescut când vine vorba de a învinge lenevia și de a munci cu sârguință. Presupun că probabil ești un individ ca mine și că vrei să crești în domeniul eticii muncii, nu să mărturisești: „Sunt un leneș”.

Așa că am vești bune pentru tine. Pe lângă exemplele minunate de etică a muncii pe care le am în viața mea, și sper că ai și tu astfel de exemple, Biblia are multe de spus pe

această temă, existând multe versete biblice care tratează tema leneviei. De aceea, în acest ghid de studiu ne vom concentra atenția pe ceea ce Biblia spune despre lenevie.

Vom începe prin a analiza planul lui Dumnezeu pentru munca noastră înainte și după căderea în păcat. În continuare, vom analiza mai atent ce este lenea și care sunt cauzele ei, ca și consecințele pe care ea le aduce. După ce ne vom gândi la ce este lenea, vom analiza ce este munca sârguincioasă și de ce ni se cere să muncim în acest fel. În final, vom discuta despre câteva modalități practice de a învinge lenea și de a crește în domeniul muncii sârguincioase și al disciplinei. Așa că, fără alte introduceri...

PARTEA ÎNTÂI.

PLANUL LUI DUMNEZEU PENTRU MUNCA NOASTRĂ

DUMNEZEU ESTE LUCRĂTOR

Biblia începe minunat cu versetul următor: „La început, Dumnezeu a făcut Cerurile și Pământul” (Gen. 1:1). Din această singură propoziție învățăm atât de multe lucruri despre Dumnezeu. În primul rând, învățăm că Dumnezeu este veșnic, adică El este în afara timpului, fiind întotdeauna ceea ce El este. Ai observat vreodată că Moise (autorul cărții Geneza) prezumă pur și simplu existența lui Dumnezeu? Orice altceva din Univers trebuia creat, dar nu Dumnezeu. Dumnezeu a existat dintotdeauna. Când explorăm ce spune Biblia despre lenevie, trebuie să începem de la natura veșnică a lui Dumnezeu.

În al doilea rând, învățăm că Dumnezeu este capabil de exercitarea unei puteri extraordinare. La urma urmei, El a creat întreaga lume! Dacă continuăm să citim în cartea Geneza, aflăm că metoda preferată de Dumnezeu pentru a crea este prin glasul Lui. Textul biblic ne spune în repetate rânduri: „Și Dumnezeu a zis...” (Gen. 1:3, 6, 9, 11, 14, 20, 24). După ce a dat cuvântul Său plin de putere, ceea ce El Și-a dorit s-a împlinit. El este exemplul suprem al străduinței, cu totul departe de a fi leneș.

În final și aducând împreună aceste două adevăruri, învățăm că Dumnezeu nu este leneș sau, ca să exprimăm lucrurile afirmativ, Dumnezeu este lucrător.¹ Gândește-te la

¹ Nu spun că existența lui Dumnezeu în afara lucrării Sale de creație din lume ar fi caracterizată de lenevie sau că El ar fi început să lucreze în momentul în care a creat lumea. Mai degrabă vorbesc despre alegerea liberă a lui Dumnezeu de a acționa în afara Sa pentru a crea lumea pentru buna Lui plăcere. Alegerea Lui a fost liberă, neavând nicio obligație să acționeze astfel,

acest adevăr. Dumnezeu a existat dintotdeauna. Asta înseamnă că El este pe deplin suficient în Sine în ce privește propria ființă. Și totuși, Dumnezeu a ales intenționat să acționeze în timp pentru a crea lumea. Imaginează-ți că primești o mulțime de bani, o sumă atât de mare, încât ai fi chiar la nivelul lui Bezos sau Musk din lumea aceasta. Care ar fi prima ta mișcare după ce numeri zerourile? Pariez că mulți dintre noi am *în-ceta* să mai muncim și am deveni leneși. Dar Dumnezeu nu face asta. Dumnezeu, singurul care este veșnic, complet suficient în Sine și pe deplin împlinit în Sine, a ales să lucreze pentru a aduce lumea în ființă.

DUMNEZEU NE-A CREAT SĂ FIM LUCRĂTORI CA EL

Bun, deci Dumnezeu este lucrător și a lucrat ca să creeze întreaga lume și tot ce se

chiar dacă El a făcut asta.

află în ea. Am înțeles asta. Acum să ne concentrăm pe felul în care tu și eu ne implicăm în această poveste. Geneza 1:26 spune: „Apoi Dumnezeu a zis: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târâtoarele care se mișcă pe pământ””. Așa cum putem învăța atât de multe despre Dumnezeu din Geneza 1:1, din Geneza 1:26 putem învăța multe lucruri despre noi.

Noi suntem creați să fim ca Dumnezeu. Acum (ca un scurt avertisment), există modalități legitime în care tu și eu nu vom fi *niciodată* ca Dumnezeu. Dumnezeu are trăsăturile care țin de divinitatea Sa, la care nu vom fi părtași niciodată. Dacă te surprinde acest lucru, trebuie doar să reanalizăm Geneza 1:1 și 1:26 pentru a ne da seama că

Dumnezeu este cu totul unic în unele privințe. El este Creator, iar noi suntem creați. El are viață în Sine, pe când viețile noastre vin de la El. Dumnezeu poate lucra pentru a crea lumea din nimic, în timp ce munca noastră are nevoie de materiale preexistente, oferite de Dumnezeu. Și aici am enumerat doar câteva aspecte de diferențiere, ca să nu ne închipuim că suntem prea mari, cum ar spune bunica mea.

Și totuși, există modalități reale în care noi *suntem* ca Dumnezeu. Mai exact, suntem creați să lucrăm. Dumnezeu lucrează, și noi lucrăm. Privește înapoi la Geneza 1:1. Cine stăpânește peste Ceruri și Pământ? Dumnezeu. Altfel spus, El creează lumea și, astfel, are stăpânire asupra ei, adică poate lucra în ea după cum dorește. Noi înțelegem asta, nu-i așa? Puterea creatoare se transferă către autoritatea stăpânitoare. Acum uite-te din

nou la Geneza 1:26 și pune-ți aceeași întrebare: Cine are stăpânirea? Răspunsul – noi! Extraordinar! Dumnezeu ne creează și ne înșarcinează cu responsabilitatea de a stăpâni peste tot ceea ce El a creat. Minunat! Așadar, munca face parte din fișa postului pentru om, fiind parte din ceea ce înseamnă să porți chipul lui Dumnezeu. Acesta este un concept fundamental atunci când înțelegem ce spune Biblia despre lenevie și scopul pentru care noi am fost creați.

Uneori, munca este asociată greșit cu căderea omului în păcat, de parcă, dacă nu ar fi fost păcatul, nu ar exista niciun motiv să muncim. Dar cred că poți observa că munca este lucru care justifică existența omului înainte ca păcatul să intre în peisaj. Ea face parte din ordinea creată, nepătată de păcat și moarte. Așa că, data viitoare când te gândești să asociezi munca ta cu ceva rău

sau când te surprinzi justificând lenea la locul de muncă, ar trebui să te oprești și să-ți amintești acest adevăr: „Dumnezeu m-a creat ca să muncesc. Acesta este unul dintre motivele pentru care exist”.

DUMNEZEU NE CHEAMĂ SĂ LUCRĂM SPRE SLAVA LUI

Bun, Dumnezeu ne-a creat ca să muncim. Următoarea întrebare pe care trebuie să o abordăm este cea legată de scop sau motiv. Primul răspuns pe care Biblia ni-l oferă este cel utilitarist, și vedem asta în pasajul la care ne-am uitat, Geneza 1:26-28. Noi am fost creați ca să întreținem lucrurile pe care Dumnezeu le-a creat. Plantele, animalele și orice altceva sunt sub grija omului, care poartă chipul lui Dumnezeu, și, sub grija omului, aceste lucruri ar trebui să fie înfloritoare. Când Moise reiterează în Geneza 2 felul în care Dumnezeu care i-a creat pe

Adam și Eva, el scrie: „Domnul Dumnezeu a luat pe om și l-a așezat în grădina Edenului, ca s-o lucreze și s-o păzească” (Gen. 2:15). Chemarea la muncă și ocrotire indică o responsabilitate de a păstra și extinde, de a păzi și a îmbunătăți. De aici învățăm că Dumnezeu a făcut lumea bună, dar cu posibilitatea de a crește. De asemenea, aflăm că omul a fost vasul ales de Dumnezeu pentru a aduce această creștere. Așadar, munca omului are o utilitate în planul lui Dumnezeu.

De asemenea, Biblia prezintă un scop teleologic pentru munca omului. Nu te stresa cu privire la sensul termenului *teleologic*. Înseamnă doar ceva de genul suprem sau final. Există un scop final pentru munca noastră, și acesta nu se termină aici și acum. Da, Dumnezeu vrea ca Adam să extindă grădina Eden astfel încât ea să acopere întregul Pământ, dar nu de dragul grădinii și nici măcar

al lui Adam, deși ambele lucruri sunt în joc. Nu, Dumnezeu vrea în cele din urmă ca Adam să facă asta pentru El, anume spre slava lui Dumnezeu.

De aceea, în Noul Testament, creștinii sunt chemați astfel: „Orice faceți, să faceți din toată inima, ca pentru Domnul, nu ca pentru oameni” (Col. 3:23). Ce înseamnă asta la nivel practic? Înseamnă că fiecare chestiune practică ce ține de muncă din viața ta are un scop mai mare decât probabil că îți închipui. În loc să fie un aspect enervant în viața ta, pe care încerci să îl minimizezi sau să tratezi lenea la locul de muncă, ar trebui să-ți faci lucrul recunoscând că Dumnezeu primește slavă atunci când lucrezi pentru El.

Îmi aduc aminte că tatăl meu m-a rugat cândva să mut o grămadă de lemne din fața casei în curtea din spate. Având doar 8 sau

9 ani, din punctul meu de vedere, tatăl meu ar fi putut la fel de bine să-mi ceară să tai toată pădurea din spatele casei noastre. M-am simțit temător în fața amplorii sarcinii date. Dar apoi am observat un fel de oportunitate, ca să zic așa. În timp ce căram prima roabă cu lemne, am observat că în curtea noastră laterală era un pin destul de mare, cu crengi joase și întinse. Asemenea lui Grinch din lumea Dr. Seus, m-am gândit: „Ce idee grozavă! O idee minunată, grozavă”. Totuși, a trebuit să acționez rapid. La 8 ani, îți era greu să-ți dai seama când adulții se prind de planurile tale. Am început rapid să rostogolesc buștenii sub acel pin. Am redus distanța cu 75% și, prin urmare, am încheiat sarcina într-un sfert din timpul necesar.

Doar că era o problemă. Pe partea casei noastre dinspre acel pin, la doar câțiva pași de el, era o fereastră. Și s-a întâmplat ca tata

să stea la fereastră, uitându-se la mine cum arunc fiecare buștean sub copac. Am fost prins, și judecătorul mi-a sentința maximă. Însă ceea ce m-a durut mai mult decât pedeapsa pe care am primit-o, a fost faptul că ar fi trebuit să ascult de tatăl meu pentru că el era tatăl meu și pentru că îl iubeam. Îmi amintesc că tata m-a întrebat: „Taylor, de ce nu m-ai ascultat? Te iubesc și poți avea încredere că, atunci când îți cer să faci ceva, este spre binele tău și al familiei noastre. De ce n-ai avut încredere în mine și nu m-ai ascultat?” Acelea erau întrebări pătrunzătoare.

Reflectând la obiceiurile mele brute și sălbatice de la vârsta de 8 ani, o lecție importantă despre a lucra pentru slava lui Dumnezeu a ieșit la lumină. O parte din ceea ce înseamnă să lucrezi spre slava Lui este să fii motivat de dragoste, nu doar de dragostea noastră pentru Dumnezeu, ci și de dragostea Lui

față de noi. După cum știi, Dumnezeu ne-a dăruit tot ce avem. Ce avem, și nu fi fost primit? Răspuns: absolut nimic. Dumnezeu ne-a binecuvântat bogat cu toate lucrurile pe care le avem. Poruncile Lui sunt menite să ne aducă și mai multe binecuvântări, deoarece există siguranță chiar și doar în a te teme de El. Astfel, a lucra spre slava Lui ar trebui să fie ceva de la sine înțeles ca un lucru bun. Doar că există o problemă. Ca atunci când aveam 8 ani... noi suntem tentați deseori să o luăm pe scurtături, să facem mai puțin, să evităm responsabilitatea, să deplângem că avem responsabilități și să disprețuim munca. De ce? Această întrebare ne duce la secțiunea acestui ghid practic referitoare la cauzele leneviei.

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ȘI REFLECȚIE

1. Cercetează-ți inima și răspunde sincer:
Cum te simți în legătură cu munca? De ce?

PARTEA ÎNTÂI

2. În ce modalități ești ispitit în prezent să fii leneș sau să practici arta leneviei?

3. În ce fel Îi aduce munca slavă lui Dumnezeu?

PARTEA A DOUA. CE ESTE LENEA ȘI DE CE EXISTĂ?

CE ESTE LENEA?

Îți voi oferi o definiție simplă pentru ceea ce este lenea. Lenea înseamnă să fii dezinteresat sau indispus să faci ceea ce trebuie făcut, preferând să stai inactiv sau să te complaci în exces în lucruri mai ușoare și mai plăcute, cum ar fi somnul, vizionatul nesfârșit la televizor, doomscrolling¹ sau alte activități neproductive. Poate că te întrebi, „De ce sunt atât de leneș?” Iată pariul meu: probabil că nu ai nevoie de o definiție a lenei ca să o observi în viața ta și în a altora.

¹ *Doomscrolling* este un termen popular pentru practica multora din zilele noastre de a sta pe rețelele de socializare sau pe aplicații online, derulând fără un scop anume de la un lucru la altul – n.tr.

Lenea este ceva ce iese în evidență de la sine.

O soție îi cere soțului ei să ducă gunoiul, dar el așteaptă până ce se termină meciul de fotbal. Apoi așteaptă până ce se termină următorul meci de fotbal. Apoi așteaptă până dimineața. Ce este acest om în tot acest timp? Printre altele, un leneș!

Un student la facultate are un examen important de dat, pe care trebuie să-l ia cu brio pentru a trece clasa de chimie, dar așteaptă să învețe până după ce urmărește un episod din serialul său preferat de pe Netflix. Apoi trece un alt episod. Și încă un episod. La scurt timp după aceea, îl vezi la telefon cu mama lui, spunându-i că a picat examenul. Cu ce avem de-a face aici? Din nou, cu lene, amânare și lenevie.

Un tată strigă pe scări către fiul său adolescent, rugându-l să meargă să curețe garajul, dar este abia ora 10 dimineața, și este

sâmbătă! Fiul decide să se întoarcă pe partea cealaltă în pat și, înainte să-și dea seama, este deja ora 13:30. Din nou... avem de-a face cu a fi leneș!

Cum stau lucrurile în cazul tău? În ce feluri te confrunți cu lenevia? Bănuiala mea este că una dintre cele mai clare forme pe care lenea le îmbracă în zilele noastre este timpul irosit pe telefoanele noastre. Nu am statistici la îndemână care să susțină această afirmație (deși aș paria că există!), dar aceste materiale video scurte facilitează foarte mult mentalitatea următoare a oamenilor: „Doar un videoclip, și apoi mă apuc de proiectul ăla”. Un videoclip devine apoi 30 de minute sau chiar o oră de videoclipuri, și nu ai făcut nimic legat de proiectul tău. Poți să numești asta amânare, terapie a anxietății (sau poate crezi că este ADHD) sau altceva. Orice altceva ar fi, nu poate fi decât lene.

Oricare ar fi „drogul” tău care te face leneș, identifică-l acum. Cunoașterea înclinațiilor tale te va ajuta să faci din acest ghid de studiu ceva mai productiv pentru tine.

DE CE EXISTĂ LENEA?

Bun, deci lenevia înseamnă să eviți responsabilitatea în favoarea a ceva ușor. Înseamnă să nu faci ceea ce trebuie să faci când trebuie să faci. Acum trecem la problema existenței leneviei. De ce nu putem pur și simplu să ne naștem într-o lume în care să *vrem* să facem ceea ce trebuie să facem când trebuie să facem, și să nu fim niciodată tentați să fim leneși? Ei bine, răspunsul scurt este păcatul. Aici se găsește răspunsul la întrebarea, „Este lenea un păcat?” Intrarea păcatului în lume a dat peste cap o mulțime de lucruri, inclusiv natura bună a muncii omului și plăcerea lui în străduințele sale. Aceasta este una dintre cauzele principale ale leneviei.

Îți aduci aminte de Adam, primul om care a fost pus în Grădina Eden? Păcatul lui nu l-a afectat doar pe el, ci pe noi toți. De fapt, într-un anumit sens, noi am fost în Adam și reprezentați de el când a păcătuit. Pavel i-a scris bisericii din Roma: „De aceea, după cum printr-un singur om a intrat păcatul în lume, și prin păcat a intrat moartea, și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, din pricină că toți au păcătuit...” (Rom. 5:12). Așa că păcatul, moartea și tot ce este greșit în această lume, inclusiv lenea, au venit prin păcatul lui Adam. Acum poate că te gândești astfel: „Uimitor! Ce treabă nepotrivită! Eu nici măcar nu existam pe atunci, dar trebuie să plătesc pentru greșeala lui Adam” Nu te grăbi, prietene. Da, noi am păcătuit [reprezentativ, n.tr.] în Adam. Dar noi păcătuim și personal tot timpul. Păcătuim voluntar, ne simțim bine când facem asta, și uneori cu puține remușcări după

aceea, recunoscând că suntem leneși doar când suntem prinși. Așadar, păcatul, moartea și tot ce este rău, inclusiv lenea, există din cauza păcatului lui Adam, dar există și din cauza păcatelor noastre. Aceasta este realitatea leneviei, așa cum este prezentată în Biblie.

CARE SUNT CONSECINȚELE LENEVIEI?

Așadar, lenea înseamnă să nu faci ceea ce trebuie să faci când trebuie să faci, și ea există pentru că suntem cu toții păcătoși. Următoarea întrebare pe care trebuie să ne concentrăm este cea care ține de consecințele leneviei. Biblia nu îndulcește cuvintele pentru a răspunde la această întrebare. Și o simplă selecție de versete biblice despre lenevie este potrivită în această discuție:

- „Să mai dormi puțin, să mai ațipești puțin, să mai încrucișezi

puțin mâinile ca să dormi!... Și sărăcia vine peste tine, ca un hoț, și lipsa, ca un om înarmat” (Prov. 6:10-11).

- „Leneșul dorește mult, și totuși, n-are nimic, dar cei harnici se satură” (Prov. 13:4).
- „Cine lucrează cu o mână leneșă sărăcește, dar mâna celor harnici îmbogățește” (Prov. 10:4).
- „Când mâinile sunt leneșe, se lasă grinda, și când se lenevesc mâinile, plouă în casă” (Ecl. 10:18).
- „Căci, când eram la voi, vă spuneam lămurit: „Cine nu vrea să lucreze, nici să nu mănânce’. Auzim însă că unii dintre voi trăiesc în neorânduială, nu lucrează nimic, ci se țin de nimicuri. Îi îndemnăm pe oamenii aceștia și-i sfătuim, în Domnul nostru Isus

Hristos, să-și mănânce pâinea lucrând în liniște” (2 Tes. 3:10-12).

- „În sârguință, fiți fără preget. Fiți plini de râvnă cu duhul. Slujiți Domnului” (Rom. 12:11).

Din aceste pasaje vedem că lenea cauzează sărăcie, foamete și chiar ruperea părtășiei între credincioșii din biserică. Ce costuri uriașe! Cel mai rău este că Isus ne învață clar că lenevia spirituală duce la pierzare veșnică (Matei 25:23).

Prietene, dacă ești tentat să exersezi arta leneviei, probabil că ești familiarizat cu raționamente care sună cam așa: „Ce mai contează 5 minute?” „Nu trebuie să fac chestia asta acum, pot să mă ocup de ea și mai târziu!” „Dacă nu-mi citesc Biblia azi, nu este cel mai rău lucru. Am nevoie de somn”. Fii foarte atent. Lenea te ademenește, apoi te adoarme. Problema este că nu poți garanta

că te vei trezi din somn. Lenea te va costa acum, și te va costa scump la final. Sper că unul dintre motivele pentru care ai fost atras de acest ghid de studiu este că înțelegi riscurile asociate cu lenea și vrei să le îndepărtezi și să încetezi să mai fii leneș. Mă rog ca Domnul să-ți dea succes în a învinge lenea.

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ȘI REFLECȚIE

1. În ce fel este lenevia un păcat?
2. Care sunt câteva din costurile asociate cu lenevia?
3. În ce fel ești încurajat de înțelegerea costurilor leneviei ca să muncești sârguincios și să nu fii leneș?

PARTEA A TREIA.

DE CE ȘI CUM TREBUIE SĂ FIM DISCIPLINAȚI

DE CE TREBUIE SĂ FIM DISCIPLINAȚI

Thomas Edison a dat următoarele recomandări față de o adunare de tineret care i-a cerut un mesaj despre cum să nu mai fie leneși:

1. Fii mereu interesat de ceea ce întreprinzi.
2. Nu țin cont de ceas, ci continuă ce faci și lasă ca natura lucrurilor să indice nevoia de odihnă.
3. Așa-zisele eșecuri sunt acele degete indicatoare care le arată direcția corectă celor dispuși să învețe.
4. Munca asiduă și un interes autentic față de tot ceea ce contribuie la progresul omenirii îi vor face pe oameni

mai valoroși și mai acceptabili pentru ei înșiși și pentru lume.¹

Trebuie să spun că acestea sunt sfaturi destul de bune. Aceste idei arată că Edison era în favoarea creșterii tinerilor în disciplină și a învățării modalității în care să nu mai fii leneș. Desigur, el nu a fost prea specific cu privire la cum ar trebui să arate disciplina. De fapt, în prima lui idee, el indică faptul că interesul ar trebui să ducă la disciplină față de ceea ce găsește mâna de făcut. Mama mea ar fi spus Amin la așa ceva, doar că ea ar fi spus ceva mai apropiat de ideea că, dacă ceva merită făcut, atunci merită să îl faci bine. Această mentalitate nu lasă loc pentru arta leneviei.

Așa că, orice ai face, conform lui Edison,

¹ Zuck, Roy B. *The Speaker's Quote Book: Over 4,500 Illustrations and Quotations for All Occasions*. Grand Rapids, MI: Kregel Publications, 1997.

ar trebui să faci acel lucru cu interes și disciplină. Dar ce ar trebui să faci? El spune că interesul și disciplina cuiva ar trebui să vizeze progresul. Altfel spus, munca asiduă înseamnă mai mult decât să muncești în sine; ea este cheia pentru a învinge lenea. Munca asiduă înseamnă progres, și nu doar progresul de sine, ci progresul tuturor celorlalți, începând de la cei mai apropiați față de tine.

Am analizat deja felul în care munca este menită să Îi aducă slavă lui Dumnezeu și am explorat ceea ce spune Biblia despre lene. Dar, pentru a înțelege mai bine ce fel de muncă Îi aduce cel mai bine slavă lui Dumnezeu, trebuie să discutăm despre impactul muncii noastre asupra altora. Edison a avut dreptate în ultimul lui punct, deși nu l-a ancorat în slava lui Dumnezeu. Ceea ce vrem să facem acum este să arătăm relația dintre

a-I aduce slavă lui Dumnezeu spre promovarea altora prin munca noastră, chiar dacă noi înșine creștem și evităm să devenim leneși în munca noastră.

Pentru a vedea această relație, trebuie să luăm în considerare cele mai mari două porunci. Isus a fost abordat cândva de un învățător al Legii, care L-a întrebat: „Învățătorule, care este cea mai mare poruncă din Lege?” (Matei 22:36). Iar Isus a dat două răspunsuri la o singură întrebare, spunând: „Să Îl iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, și cu tot cugetul tău. Aceasta este cea dintâi și cea mai mare poruncă. Iar a doua, asemenea ei, este: Să îl iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși” (v. 37-39). În primul Său răspuns, Isus spune practic că cel mai înalt scop al unui om este să-I aducă slavă lui Dumnezeu iubindu-L, ceea ce constituie leacul suprem

pentru lenea spirituală. Catehismul Mic Westminster rezumă această poruncă în răspunsul la întrebarea, „Care este țelul principal al omului?” Răspunsul este acesta: „Țelul principal al omului este să-L preamărească pe Dumnezeu și să se bucure de El pe veci”.²

Așadar, toată viața ta, creștine, are de-a face cu a-I aduce slavă lui Dumnezeu, și faci asta, parțial, manifestând disciplină și muncind cu sârguință, refuzând să fii definit ca leneș. A doua poruncă a lui Isus ne ajută să înțelegem ce fel de disciplină Îi aduce slavă lui Dumnezeu, anume aceea care îl iubește pe aproapele și îi face bine. Astfel, ar trebui să muncești pentru a le face bine altora, atât din punct de vedere material, cât și spiritual, și ar trebui să faci asta din dragoste pentru

² *The Westminster Shorter Catechism: With Scripture Proofs.* 3rd edition. Oak Harbor, WA: Logos Research Systems, Inc., 1996.

Dumnezeu și pentru ceilalți.

Am putea spune chiar că la asta se referă Biblia prin disciplină: să-ți folosești viața pentru a-L iubi pe Dumnezeu și pe aproapele tău. Acesta este secretul pentru a învinge lenea. Tu așa îți abordezi munca, în orice ar consta ea? Sau, pentru tine, motivația din spatele muncii tale seamănă mai mult cu un salariu sau o căsuță bifată pe lista de îndatoriri? Fă-ți o cercetare. Cedezi în fața amânării și a lenei? Biblia te cheamă la mai mult decât să te uiți cum se scurge timpul. Vei folosi timpul rodnic și vei lucra cu excelență pentru a demonstra bunătatea lui Dumnezeu față de tine și pentru a avea grijă de cei pe care El i-a pus sub autoritatea ta și în jurul tău? Astfel, ar trebui să folosești timpul ca să-L proslăvești pe Dumnezeu și să-l iubești pe aproapele tău. Aceasta trebuie să fie motivația din spatele muncii

noastre, dacă vrem ca ea să fie acceptabilă și plăcută înaintea Domnului, și dacă vrem cu adevărat să nu mai fim leneși.

CUM SĂ CULTIVĂM DISCIPLINA

Acum începe coborârea noastră în lucrurile practice, lucru pe care îl vom face în restul acestui capitol și în următorul.

Fiul meu cel mare s-a născut pe 4 iunie 2024. La 24 de ore de la nașterea lui, am învățat o lecție foarte importantă: lui nu-i păsa de somnul meu... deloc. Nu-i păsa deloc că era 2 dimineața și toți ceilalți oameni decenti de pe fusul nostru orar dormeau. El era treaz, și acest fapt îmi cerea și mie să stau treaz. Primele 5 luni au fost grele deopotrivă pentru soția mea și pentru mine. Eram foarte obosiți. Munca era foarte grea.

Și totuși, a ști că scopul vieții noastre este să-L iubim pe Dumnezeu și pe aproapele

(mai ales pe cei mai apropiați de noi, care în acest caz era băiatul nostru) a făcut toată diferența. Acest lucru m-a făcut să mă opresc și să mă întreb, „De ce sunt atât de leneș?”, și m-a ajutat să acționez. Ce ar vrea Dumnezeu să fac la 2 dimineața, când fiul meu se trezea într-o criză de plâns? Dă-i ceva de mâncare, schimbă-i scutecul, cântă-i un cântec sau leagă-l până adoarme. De ce? Pentru că a avea grijă de fiul meu cu credințioșie îi făcea bine lui și Îi aducea slavă lui Dumnezeu.

Într-un anumit sens, maniera disciplinei începe prin a trece totul prin filtrul dragostei față de Dumnezeu și față de aproapele. Aceasta este temelia pe care trebuie să stăm pentru a învinge lenea. Va arăta acest lucru caracterul lui Dumnezeu înaintea lumii? Îl va ajuta pe aproapele meu? Când îți pui astfel de întrebări, nu doar că asta te va ajuta

să spui „nu” față de lucruri greșite și să nu mai fii leneș, ci te va motiva și să muncești cu sârguință făcând lucrurile corecte.

Vorbind despre lucrurile corecte, n-ar fi potrivit să nu menționez că cea mai bună lucrare pe care o poți face pentru altcineva și, astfel, să-L slăvești cel mai mult pe Dumnezeu, este de natură spirituală. Trebuie să fim veghetori cu privire la lenea spirituală. Nu mă înțelege greșit, este bine să îi dai apă cuiva căruia îi este sete, mâncare celui înfometat și adăpost celor lipsiți de casă. Este bine să-ți duci copiii la școală în fiecare dimineață, să pui apă în dozatorul de la locul de muncă atunci când s-a golit (și să nu fii leneș la muncă), să dai cu lopata zăpada de pe trotuarului vecinului după o ninsoare. Aceste fapte concrete de slujire sau manifestări de muncă sârguincioasă, care îi slujesc aproapelui și astfel Îl slăvesc pe Dumnezeu,

sunt lucruri bune de făcut, așa că fă cât mai multe!

Dar cea mai importantă muncă pe care o poți face este de natură spirituală. Asta nu înseamnă că toți cei care citesc aceste lucruri ar trebui să-și dea demisia și să meargă la seminar, cu planuri de a deveni păstori (deși unii dintre voi ați putea face asta!). Ceea ce înseamnă însă este că cel mai înalt scop al tău în muncă ar trebui să fie să spui adevărul despre cine este Dumnezeu și să-i ajuți pe alții să înțeleagă ce înseamnă să-L urmeze pe Dumnezeu. La urma urmei, a fi creștin presupune să crezi că Raiul și Iadul sunt locuri reale, că Isus este singura cale către iertarea de păcat, și că cea mai bună viață pe care o poți trăi înseamnă să-L urmezi pe Isus. Când crezi toate acestea, ce bun i-ai făcut de fapt aproapelui tău dacă îi scoți gunoiul, dar nu îi spui cum poate fi îndreptățit înaintea lui Dumnezeu?

Ultimul lucru pe care vreau să-l spun în această privință este că faptele practice și spirituale de slujire, sau manifestările de muncă sânguincioasă nu se exclud reciproc. De ce îți duci copiii la școală? Pentru ca ei să învețe să citească și să crească în abilitatea lor de a gândi critic. Beneficiile educației îi vor ajuta mult când vor fi mai în vârstă și când vor avea nevoie de un loc de muncă. Știi la ce altceva i-ar mai ajuta educația? Să își citească Bibliile, de unde vor învăța mai mult cum este Dumnezeu. Deci, din nou, de ce ar trebui să te asiguri că, acolo unde fac școală, copiii tăi primesc educație? Pentru ca, în felul acesta, să devină membri activi ai societății și să învețe să-L cunoască și să-L iubească pe Domnul Dumnezeuul lor.

Hai să mai spunem ceva, ca să ne asigurăm că înțelegi ideea. De ce alegi să le dai micul dejun persoanelor fără adăpost la cantina

socială locală a comunității tale în zilele de sâmbătă dimineața, în loc să dormi mai mult sau în loc să exersezi arta leneviei? Un scop legitim ar trebui să fie să ne asigurăm că cei flămânzi pleacă săturați! Dar scopul tău mai înalt ar trebui să fie ca aceia pe care îi slujești să vadă și să audă în actul tău de slujire și în cuvintele tale ceva despre Isus, care este Pâinea Vieții (Ioan 6:35).

Cred că poți înțelege că faptele practice de slujire, care sunt rodul muncii tale asidue, le slujesc celor spirituale. Tu muncești pentru a-ți sluji soțul/soția, copiii, biserica, angajatorul, prietenii și comunitatea, pentru a-L proslăvi pe Dumnezeu și a le face viața mai bună, și în tot acest timp îi îndrumi spre viața veșnică în Isus. Există atât de multe lucruri bune la dispoziția ta dacă ai vrea să lucrezi pentru ele. Dar nu te înșela, lenevia te va costa fiecare dintre ele. Dacă

muncești pentru alții, le-ai putea ridica privirile către Dumnezeu, astfel încât ei să vadă harul Lui și să-l primească, chiar dacă nevoile lor materiale sunt împlinite. Însă dacă alegi să fii leneș, poți uita că ai avut un impact atât de mare.

Aici învățăm că lenevia pare egoistă, dar de fapt ea ne costă foarte mult. Această conștientizare este crucială pentru a învăța cum să nu mai fii leneș. Tentația de a fi leneș îți spune: „Îți va fi mai bine să ai grijă de tine în acest moment, decât să faci ceea ce trebuie”. Totuși, a refuza să accepți această frază îți cere să dai mai departe binecuvântarea altora prin munca ta, și astfel să Îi aduci slavă lui Dumnezeu. Dacă ratezi o astfel de șansă, nu doar că alții vor plăti pentru ea, ci și tu. Amintește-ți că nu poți niciodată să te slujești pe tine însuși făcând altceva decât ceea ce Dumnezeu a rânduit să

faci, iar El te-a creat ca să-L iubești pe El și să-ți iubești aproapele.

Bun, în această parte am spus că motivația din spatele muncii sârguincioase ține de a-I aduce slavă lui Dumnezeu și de a le face bine altora. Am observat, de asemenea, că aceste două scopuri sunt interconectate și creează un filtru prin care putem începe să înțelegem ce muncă ar trebui să facem, ajutându-ne să învingem amânarea și lenea. În final, am spus că cea mai importantă muncă pe care o putem face este de natură spirituală, deși aceasta funcționează adesea alături și prin munca materială.

Așadar, ar trebui să fii motivat să muncești sârguincios și să fii disciplinat. Ar trebui să ai chiar o idee conceptuală despre ce va implica asta. În următoarea și ultima noastră parte, vom analiza un plan de acțiune prin care poți începe să faci pași concreți în acea

direcție.

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ȘI REFLECȚIE

1. Care este relația dintre a-L iubi pe Dumnezeu și a-l iubi pe aproapele tău?

2. În ce fel te ajută să te gândești la munca ta ca aducându-le folos altora și să nu te mai întrebi de ce ești atât de leneș?

3. Cum se leagă munca materială de cea spirituală?

4. De ce este lucrarea spirituală cea mai importantă?

PARTEA A PATRA. CUM SĂ-ȚI PLANIFICI MUNCA

A sosit momentul pentru puțin adevăr practic. Majoritatea lucrurilor pe care le-am discutat până acum sunt obligatorii pentru creștini. De exemplu, a-L iubi pe Dumnezeu și pe aproapele nu este ceva opțional, ci obligatoriu. Ceea ce vom face acum este să oferim câteva sugestii despre cum poți începe să devii o persoană mai disciplinată și cum să înveți să nu mai fii leneș. Chiar cred că aceste sfaturi te pot ajuta, dar nu vreau să crezi că ele sunt garanții infailibile. Mai mult, nu vreau să crezi că acestea sunt singurele lucruri pe care le poți face sau ar trebui să le faci pentru a crește în disciplina muncii. Există o mie de lucruri practice pe care le putem face pentru a deveni mai disciplinați. Consideră

ceea ce îți spun aici ca punct de plecare și dezvoltă.

FĂ-ȚI UN PLAN

Este uimitor cât de puține lucruri poți face fără un plan. A avea un scop depinde adesea de a avea un plan. Dacă astăzi ești o persoană leneșă, luptând cu amânarea și lenevia, probabil că vei avea nevoie de un plan oarecare pentru a putea ajunge mâine o persoană disciplinată.

Ți-am spus deja că fiul meu s-a născut pe 4 iunie 2024. Un lucru uimitor s-a petrecut trei luni mai târziu. Eu am privit-o pe soția mea alergând la o cursă de semi-maraton, ținându-l în brațe pe bebelușul nostru de trei luni, în timp ce trecea linia de sosire (nu, el nu a stat în brațele ei decât 13,1 minute, pentru că i l-am dat cu câteva sute de metri înainte de linia de sosire). A o vedea reușind asta m-a făcut mai mândru ca niciodată.

Am plecat cu ea în acea zi de la cursă gândindu-mă: „Trebuie să alerg și eu un maraton. Dacă ea poate, pot și eu”.

Doar că era o singură problemă – eu de test să alerg. Eu obișnuiam să glumesc astfel: „Eu alerg doar când driblez o minge de baschet sau când sunt vânat de cineva”. Eu urăsc orice ține de atletism. Mie mi se părea că arta leneviei era mai mult pe gustul meu. Dar m-am ambiționat să alerg o cursă de maraton! Și iată ce am învățat rapid: trecerea de la zero alergare la a alerga 42,2 km necesită un plan, un plan alcătuit dintr-o mie de pași diferiți. Asta se simte de parcă totul se înghețuie în cei 42,2 km: nutriție, somn, întinderi, alergări lente, alergări rapide, alergare în ritm și, da, multă gheață și ibuprofen. Toate aceste lucruri trebuie să facă parte din plan.

Am învățat astfel pe pielea mea nevoia mea de a alcătui un plan. Cum să alergi o

cursă de maraton? Ei bine, faci prima alergare, și pur și simplu alergi cât de departe și de repede poți, și tot așa până ce poți alerga 42,2 km. Apoi continui să faci asta în fiecare zi, până în ziua cursei. Prima mea alergare a fost de 3,6 km, și eram destul de sigur că acela va fi sfârșitul meu. Am învățat repede că ritmul, antrenamentul ținând cont de ritmul cardiac, pauza de câteva zile și accelerarea treptată erau cerințe obligatorii de îndeplinit dacă voiam să pot parcurge distanța aceea. Aceste lucruri trebuiau să fie incluse și ele în plan.

Ghici ce? În anul 2025 am terminat primele două curse de maraton ale mele (deși într-un ritm lent)! Așa ceva nu s-ar fi întâmplat niciodată dacă nu aveam un plan. Tot așa, tu și eu avem nevoie de un plan care să ne direcționeze eforturile în învingerea lenei.

Bun, deci vrei să fii disciplinat, și asta

necesită un plan. Dar ce presupune un plan bun? În primul rând, trebuie să le acorzi prioritatea celor mai importante lucruri. În al doilea rând, trebuie să hotărăști cum îți vei folosi timpul. În al treilea rând, trebuie să limitezi elementele care te-ar putea distra și să elimini scuzele (cum ar fi să spui că totul este doar ADHD). În final, trebuie să te evaluezi pentru a-ți îmbunătăți abilitățile. Hai să le analizăm pe rând.

Să începem cu *prioritățile*. Dacă ești creștin, cel mai înalt scop al tău în viață este să-L iubești pe Domnul Dumnezeuul tău, și nu poți face asta fără să petreci timp cu El în Cuvântul Său și în rugăciune. Mulți creștini consideră că dimineața este cea mai potrivită parte a zilei pentru aceste discipline spirituale. Biblia nu specifică însă când trebuie să o citești. În orice caz, imaginea pe care o primim din Scriptură este că ar trebui

să fim mereu în Cuvântul lui Dumnezeu. Iosua le-a scris copiilor lui Israel: „Cartea aceasta a legii să nu se depărteze de gura ta; cugetă asupra ei zi și noapte, căutând să faci tot ce este scris în ea; căci atunci vei izbândi în toate lucrările tale, și atunci vei lucra cu înțelepciune” (Ios. 1:8). În mod asemănător, Pavel le-a scris colosenilor: „Cuvântul lui Hristos să locuiască în voi...” (Col. 3:16). Cum poți medita la Cuvântul lui Dumnezeu sau să lași Cuvântul lui Hristos să locuiască din belșug în inima ta, dacă nu petreci niciodată timp citindu-ți Biblia sau rugându-te?

Drag prieten, dacă nu ești disciplinat în lucrurile spirituale, cedând în fața leneviei spirituale, atunci disciplina ta în alte lucruri contează foarte puțin. Așadar, întreabă-te care este cel mai bun moment când să pui deoparte zilnic un timp liniștit petrecut în

părtășie cu Dumnezeu. Dacă nu ești obișnuit să petreci timp zilnic în Cuvântul lui Dumnezeu și în rugăciune, atunci începe cu 15 minute pe zi, timp în care să citești Biblia și să te rogi. Indiferent de ora din zi, asigură-te că ești disciplinat și că faci asta zi de zi.

A doua prioritate pe care te-aș încuraja să te concentrezi este familia ta. Poți fi soț/soție, părinte, frate/soră. Ești cu siguranță fiu sau fiică. Orice ai fi, concentrează-te pe consolidarea relațiilor tale de familie. Slujește-le celor pe care Dumnezeu ți i-a dat. Lucrează pentru a manifesta grijă față de ei, în momentele de nevoie reale ale membrilor familiei. Acordă prioritate muncii pentru ei în locul activităților fără sens, precum doomscrolling, care sunt cauze frecvente ale leneviei. Aceasta poate fi o provocare pentru oricine. După o zi lungă, s-ar putea să mă simt leneș la muncă și să vreau doar să vin acasă, să stau

într-o cameră liniștită și să stau să citesc știrile. Dar știi unde vrea copilul meu să fiu? Pe podea, jucându-mă alături de el cu blocuri sau construind forturi din pături, ori citind din cartea *Big Truck Little Island*. Care crezi că este alegerea mai bună? De fiecare dată, alegerea mai bună este să-mi slujesc copilul. Oricare ar fi lucrurile relevante din viața ta, profită de ele și încetează să mai fii leneș.

O a treia prioritate în care te încurajez cu tărie să fii disciplinat ține de grija față de ceilalți membri ai bisericii. Noul Testament este plin de porunci vizând acțiuni reciproce ale creștinilor. Acestea sunt obligații pe care membrii bisericii le au unii față de alții. Iubiți-vă unii pe alții. Slujiți-vă unii pe alții. Rugați-vă unii pentru alții. Mustrați-vă unii pe alții. Greutatea colectivă a acestor porunci ne face să concluzionăm că

apartenența la bisericile noastre este un lucru important! Poate că te întrebi: „Ce legătură are calitatea de membru cu disciplina?” Are mult de-a face când vine duminica dimineată și ești tentat să nu te duci la biserică doar ca să poți dormi mai mult sau să te duci să joci golf cu colegii de la locul de muncă. Atunci când alegerea pe care o faci este dacă să te slujești pe tine însuși sau să slujești familia bisericii, nu ceda în fața lenoviei spirituale. Fii disciplinat și slujește familia bisericii tale.

O a patra prioritate în care ar trebui să fii disciplinat este munca ta. Indiferent dacă meseria ta este să fii doctor, avocat sau mamă casnică, Dumnezeu ți-a dat o lucrare de făcut, și ar trebui să o faci ca pentru El. Asta înseamnă că nu o iei pe scurtături. Să nu furi din timpul care ar trebui dat angajatorului tău. Să nu devii leneș la locul de

muncă. Să nu minți. Să nu-ți bârfești colegii. Să nu-ți disciplinezi copiii la mânie. Să eviți amânarea și să te lepezi de lenevie. Și cu siguranță înseamnă să faci tot ce poți. Să faci tot ce poți pentru a îmbunătăți viața celor din jurul tău. Să contribui cu idei și efort pentru a îmbunătăți binele companiei sau al familiei tale.

Orice ai face în orele 9 dimineața și 5 după-amiaza, fă cu toată inima ta și fă totul spre slava lui Dumnezeu.

Ar trebui să planifici bine fiecare dintre aceste domenii. Gândește-te la modalități practice în care poți deveni un ucenic mai disciplinat al lui Hristos, ca soț/părinte, copil, membru al bisericii sau lucrător, și învață cum să nu mai fii leneș.

Notează aceste lucruri într-un plan pentru a învinge lenea, apoi apucă-te de treabă.

DAREA DE SOCOTEALĂ

Bun, fă-ți un plan. Foarte bine. Următorul pas este să îi împărtășești cuiva planul tău. Ai putea începe cu cineva care este deja apropiat de tine, precum soțul sau soția, sau cineva din biserica ta. Roagă un alt membru să se uite peste planul tău și față de care să dai socoteală. În acest sens, cred că noi ne imaginăm deseori că munca noastră nu este treaba celorlalți membri ai bisericii. Poate că am accepta să ne întrebe cineva despre viața noastră de rugăciune sau cum merge cu implicarea noastră în evanghelizare, dar să nu menționeze finanțele, obiceiurile noastre alimentare sau relațiile noastre de familie. Dacă ești tentat să te ții de un creștinism „privat” ca acesta, ascunzându-ți amânarea și lenea în spatele acestuia, te-aș încuraja cu atât mai mult să găsești pe cineva de încredere din biserica ta și să îi împărtășești tran-

sparent întregul tău plan de a crește în disciplină. Nu doar că vei câștiga în responsabilitate, ceea ce este foarte util când vine vorba de a învinge lenea și a crește în disciplină, dar vei învăța și să fii alături de alții așa cum ei sunt alături de tine. Responsabilitatea este necesară pentru a crește în disciplină și transparență, iar interdependența este necesară pentru a crește spiritual. Aici câștigurile sunt de ambele părți!

ROAGĂ-TE DES

Este uimitor cât de des mă regăsesc închipuindu-mi că pot crește fără rugăciune. Mă întreb dacă ești vreodată ca mine în acest aspect, întrebându-te de ce ești atât de leneș, dar fără să te rogi pentru asta. Pentru a crește în disciplină și a învăța cum să nu mai fii leneș, vei avea nevoie de o putere pe care nu o ai și de o înțelepciune la care nu poți face apel din interior. Îngăduie-mi să îți mai

spun ceva despre alergarea la cursele de maraton. În prezent, sunt înscris la a treia mea cursă. De data aceasta, diferența asta este că mi-am luat un antrenor. Planificarea era prea elaborată și pur și simplu nu știam suficiente lucruri pentru a-mi optimiza antrenamentul. Așa că mi-am luat un antrenor pe care l-am putut suna și să-l întreb: „Ce ar trebui să fac în acest aspect?”

Am vorbit mai devreme despre a fi disciplinat apelând la Cuvântul lui Dumnezeu (citind versete biblice despre lene) și rugându-ne. Acum vreau să subliniez rugăciunea ce trebuie adresată lui Dumnezeu pentru ajutor, în special când vine vorba de a crește în disciplină. Când ești la începutul zilei, roagă-te ceva de genul acesta: „Doamne, știu că am tendința să pierd timpul și să fiu leneș. Te rog să mă ajuți astăzi să știu cum să Te slujesc, pe Tine și pe semenii mei, cu

toată puterea pe care mi-ai dăruit-o”. Apoi, când te apuci de treabă, întreabă-L pe Domnul: „Doamne, este înțelept să petrec timp făcând *asta*? Te preamărește *asta*, sau ar trebui să fac altceva? Ajută-mă să evit lenea. Am nevoie de înțelepciune. Te rog, dă-mi-o!” Iacov scrie în acest sens că, „dacă vreunuia dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu, care le dă tuturor cu mână largă și fără mustrare, și ea îi va fi dată” (Iacov 1:5).

Disciplina este considerată foarte des ceva ce faci în propria ta putere, pentru a elimina cauzele leneviei. Dar disciplina creștină nu este deloc așa, și asta pentru că creștinismul se bazează pe înțelegerea că tu nu ai nicio putere care să nu vină de la Dumnezeu. Vrei să crești în disciplină? Vei avea nevoie de ajutorul Domnului. Așa că roagă-te. Roagă-te mult. Domnul aude rugăciunile

copiilor Săi, și Se bucură să le răspundă.

ODIHNEȘTE-TE

În final, îngăduie-mi să te încurajez în căutarea disciplinei amintindu-ți să te odihnești. Dumnezeu ți-a dat viața ca să-L proslăvești prin slujire, iar slujirea necesită disciplină. Așa este. Totuși, Dumnezeu ți-a dat și odihnă pentru a-ți reîncărca trupul și sufletul. Nu vei putea bate toate recordurile, și chiar dacă te apropii de asta, uneori trebuie să te așezi și să te odihnești. Uneori trebuie pur și simplu să te bucuri de ceea ce Dumnezeu ți-a dat, fie că este vorba de o carte, un film, un pui de somn sau o plimbare. Eu conduc un grup de la biserica mea, și în prezent studiem cartea Ecclesiastul. Desigur, această carte are multe de spus despre muncă și despre lenevie. Dar m-a impresionat înțelepciunea autorului ei în privința odihnei și a bucuriei în ceea ce Dumnezeu

ne-a dat. El scrie: „Iată ce am văzut: este bine și frumos ca omul să mănânce și să bea, și să trăiască bine în mijlocul muncii lui, cu care se trudește sub soare, în toate zilele vieții lui, pe care i le-a dat Dumnezeu; căci aceasta este partea lui” (Ecl. 5:18).

Odihna ne aduce aproape de aspectul notat mai devreme, anume că depindem de Dumnezeu. Odihna ne împrospătează trupul și sufletul. Odihna ne încurajează acolo unde altfel am fi tentați să cădeam pradă epuizării. Odihna Îl proslăvește pe Dumnezeu pentru că ne permite să ne bucurăm de ceea ce Dumnezeu ne-a dăruit.

Așa că, prietene, nu uita să te odihnești chiar în căutarea disciplinei. Odihna bine proporționată nu te va face leneș sau să te simți vinovat de lenevie. De fapt, odihna adecvată este necesară pentru a fi disciplinat și pentru a evita amânarea și lenea. Așadar,

odihnește-te și bucură-te de ceea ce Dumnezeu ți-a dat.

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ȘI REFLECȚIE

1. Ce parte din acest plan practic despre cum să nu mai fii leneș ți se pare cea mai dificilă? De ce?

2. Ai mai avut relații de dare de socoteală până acum? În ce formă? În ce fel ți s-a părut un lucru util?

3. Pe cine ai în prezent în viața ta, față de care poți da socoteală?

ÎNCHEIERE

Disciplina este ceva ce va trebui să dezvolti toată viața. Nu este ca și cum într-o zi ai câștiga un trofeu pentru disciplină, și tot restul vieții să te odihnești pe acei lauri. Nu, ci oamenii disciplinați sunt astfel pentru că ei continuă să spună „da” față de ceea ce ar trebui să facă și când ar trebui să facă. Nimeni nu este perfect, dar creșterea reală este posibilă astfel încât să fim caracterizați de acest fel de disciplină, învingând lenea. Și ar trebui să ne dorim să fim astfel, pentru că disciplina Îi aduce slavă lui Dumnezeu. Ea ne arată că am fost creați după chipul lui Dumnezeu. Ea le slujește celor din jurul nostru. În final, fiind disciplinați, noi înșine creștem și încetăm să mai fim leneși.

Așadar, ai citit întregul ghid despre cum să învingi lenevia. Ce ai de gând să faci acum?

ÎNCETEAZĂ SĂ MAI FII LENEȘ

Mă rog ca răspunsul tău să fie că vei fi ocupat de slava lui Dumnezeu și de binele altora.

MAGNA GRATIA

Noi vestim Evanghelia harului

Asociația MAGNA GRATIA este o organizație creștină non-profit care își concentrează eforturile pe proclamarea Evangheliei prin literatură consecventă doctrinar, prin evanghelizare și echiparea bisericilor evanghelice de limba română.

Dacă ai fost binecuvântat citind această carte, poți ajuta la binecuvântarea altor credincioși, astfel:

1. Recomandă mai departe această carte!
2. Scrie o recenzie pe pagina noastră de internet de unde ai descărcat această carte.
3. Vizitează pagina noastră de internet la **magnagratia.org** și află mai multe despre lucrarea noastră, și citește GRATUIT cele peste 450 de cărți ale unora dintre cei mai buni autori creștini din istorie.
4. Rămâi conectat la noutățile MAGNA GRATIA vizitând profilele noastre de social media și abonându-te la noutăți pe email, așa încât să fii anunțat când publicăm resurse noi.
5. Roagă-te pentru noi.
6. Donează și ajută-ne să mergem mai departe. Donațiile se pot face online pe pagina noastră de internet.

Pentru orice alte informații, scrie la contact@magnagratia.org.

magnagratia.org

